

UNA LOGSE TAL COM TOCA

Aclariment

L'article "Una LOGSE tal com toca" és l'aportació del senyor Andreu Crespi, exdirector provincial del MEC, diputat autonòmic i actual Secretari General del PSIB-PSOE, al tema de les transferències d'educació. L'article havia de sortir al número 86 de PISSARRA; un imprevist ho va impossibilitar i per això el publicam en aquesta ocasió. Esperam que el senyor Crespi ens disculpi.

Andreu Crespi

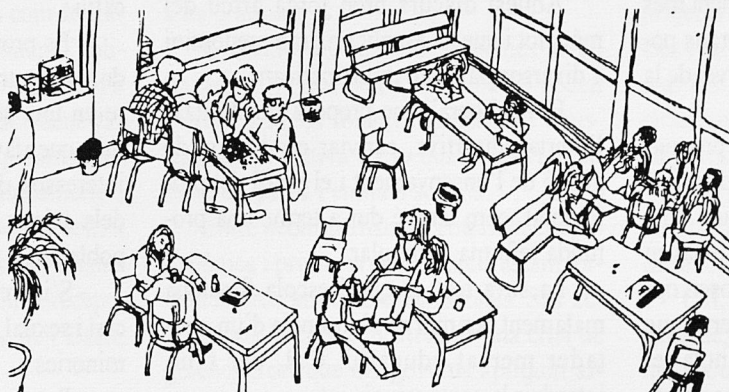
Ja comentava al darrer número de PISSARRA, la dificultat intrínseca del sistema de transferències per la financiació d'un servei, en aquell cas la Universitat, en el qual es preveu un creixement i per tant un augment del cost.

Encara que sigui breument repetiré els arguments: la transferència d'una competència suposa l'assignació d'una partida pressupostària que es denomina "cost efectiu del servei transferit", és a dir, allò que costa donar el servei al moment de la transferència.

Així doncs, en el cas que ens ocupa avui, podem determinar amb una exactitud absoluta que costa el Sistema Educatiu. Coneixem els professors que treballen, el cost del transport, dels menjadors, de les despeses de funcionament... Però resulta que aquest cost només té vigència per un curs acadèmic perquè no podem oblidar que aquí, i a tot l'estat espanyol, el sistema educatiu es troba en un profund canvi per anar a donar compliment a la implantació de l'ensenyament previst a la L.O.G.S.E. la qual no estarà totalment en vigor fins l'any 2002.

Aquesta aplicació per fer-se efectiva necessita un increment pressupostari significatiu per introduir tot allò que no existia al model anterior: nous batxillerats, cicles formatius, atenció a la diversitat, professors especialistes, etc, etc, etc. A la fi més diners als diferents capítols que conformen el pressupost del Ministeri d'Educació i Cultura.

A diferència, però, del que deien a l'article abans citat referit a la Universitat, aquí sí que existeixen clarament determinat qui-

nes eren les necessitats del sistema educatiu de les Illes Balears per part del Ministeri d'Educació i Ciència. Existeix una memòria econòmica que acompanyava a la LOGSE on estan prou quantificades les necessitats de infraestructura per poder es-

colaritzar els nins i nines del primer cicle d'ESO als edificis de secundària. Es coneix també la previsió d'ampliació del concerts educatius, el mapa dels nous cicles formatius (aprovat, d'altra banda, per la comissió provincial de formació professional reglada) i el cost de infraestructures i professorat que això suposa.

Així donç no es pot produir la transferència del sistema educatiu amb el model de "el cost efectiu del servei transferit", per això el Grup Socialista del Congrés de Diputats va presentar una proposició no de llei per tal d'establir un pla quinquenal per al finançament de l'implantació del sistema previst a la LOGSE i que aquestes quantitats convenientment territorialitzades i temporitzades fossin objecte de transferència. Aquesta proposició no va ésser admesa pel Partit Popular.

Ja hi ha hagut representants de Comunitats Autònomes, fins i tot (o més bé sobre tot), governades pel PP, com són les d'Aragó o Madrid, que han manifestat la intenció de no acceptar les transferències amb el mecanisme abans citat.

Ara el Ministeri, per fer estalvis, ha començat a prendre mesures per fer més barata la transferència: Un nou decret de mínims farà que les inversions baixin, unes noves ratios permetran disminuir les necessitats de professorat i d'espais...

Així les coses, hem d'esperar que els sectors afectats i els partits polítics que creuen en l'educació com un dels millors elements per permetre la cohesió social prenguin -prenguem- les mesures adequades i suficients per evitar l'anorèxia, forçosament letal, del sistema públic d'ensenyament, i aquí, so-

bretot ha d'ésser el Govern el que encapçali de manera ferma una negociació rigorosa i, com a conseqüència, ferma per permetre que la LOGSE s'apliqui amb els nivells de qualitat que estaven previst i eren esperats per la comunitat escolar. □